

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ О ДОСТАВЉАЊУ У ИНОСТРАНСТВУ СУДСКИХ И ВАНСУДСКИХ АКАТА У ГРАЂАНСКИМ И ТРГОВАЧКИМ СТВАРИМА

Члан 1.

Потврђује се Конвенција о достављању у иностранству судских и вансудских аката у грађанским и трговачким стварима која је сачињена у Хагу 15. новембра 1965. године у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

CONVENTION ON THE SERVICE ABROAD OF JUDICIAL AND EXTRAJUDICIAL DOCUMENTS IN CIVIL OR COMMERCIAL MATTERS

(Concluded 15 November 1965)
(Entered into force 10 February 1969)

The States signatory to the present Convention,

Desiring to create appropriate means to ensure that judicial and extrajudicial documents to be served abroad shall be brought to the notice of the addressee in sufficient time,

Desiring to improve the organisation of mutual judicial assistance for that purpose by simplifying and expediting the procedure,

Have resolved to conclude a Convention to this effect and have agreed upon the following provisions:

Article 1.

The present Convention shall apply in all cases, in civil or commercial matters, where there is occasion to transmit a judicial or extrajudicial document for service abroad.

This Convention shall not apply where the address of the person to be served with the document is not known.

CHAPTER I – JUDICIAL DOCUMENTS

Article 2.

Each Contracting State shall designate a Central Authority which will undertake to receive requests for service coming from other Contracting States and to proceed in conformity with the provisions of Articles 3 to 6.

Each State shall organise the Central Authority in conformity with its own law.

Article 3.

The authority or judicial officer competent under the law of the State in which the documents originate shall forward to the Central Authority of the State addressed a request conforming to the model annexed to the present Convention, without any requirement of legalisation or other equivalent formality.

The document to be served or a copy thereof shall be annexed to the request. The request and the document shall both be furnished in duplicate.

Article 4.

If the Central Authority considers that the request does not comply with the provisions of the present Convention it shall promptly inform the applicant and specify its objections to the request.

Article 5.

The Central Authority of the State addressed shall itself serve the document or shall arrange to have it served by an appropriate agency, either:

a) by a method prescribed by its internal law for the service of documents in domestic actions upon persons who are within its territory, or

b) by a particular method requested by the applicant, unless such a method is incompatible with the law of the State addressed.

Subject to sub-paragraph (b) of the first paragraph of this Article, the document may always be served by delivery to an addressee who accepts it voluntarily.

If the document is to be served under the first paragraph above, the Central Authority may require the document to be written in, or translated into, the official language or one of the official languages of the State addressed.

That part of the request, in the form attached to the present Convention, which contains a summary of the document to be served, shall be served with the document.

Article 6.

The Central Authority of the State addressed or any authority which it may have designated for that purpose, shall complete a certificate in the form of the model annexed to the present Convention.

The certificate shall state that the document has been served and shall include the method, the place and the date of service and the person to whom the document was delivered. If the document has not been served, the certificate shall set out the reasons which have prevented service.

The applicant may require that a certificate not completed by a Central Authority or by a judicial authority shall be countersigned by one of these authorities.

The certificate shall be forwarded directly to the applicant.

Article 7.

The standard terms in the model annexed to the present Convention shall in all cases be written either in French or in English. They may also be written in the official language, or in one of the official languages, of the State in which the documents originate.

The corresponding blanks shall be completed either in the language of the State addressed or in French or in English.

Article 8.

Each Contracting State shall be free to effect service of judicial documents upon persons abroad, without application of any compulsion, directly through its diplomatic or consular agents.

Any State may declare that it is opposed to such service within its territory, unless the document is to be served upon a national of the State in which the documents originate.

Article 9.

Each Contracting State shall be free, in addition, to use consular channels to forward documents, for the purpose of service, to those authorities of another Contracting State which are designated by the latter for this purpose.

Each Contracting State may, if exceptional circumstances so require, use diplomatic channels for the same purpose.

Article 10.

Provided the State of destination does not object, the present Convention shall not interfere with:

- a) the freedom to send judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad,
- b) the freedom of judicial officers, officials or other competent persons of the State of origin to effect service of judicial documents directly through the judicial officers, officials or other competent persons of the State of destination,
- c) the freedom of any person interested in a judicial proceeding to effect service of judicial documents directly through the judicial officers, officials or other competent persons of the State of destination.

Article 11.

The present Convention shall not prevent two or more Contracting States from agreeing to permit, for the purpose of service of judicial documents, channels of transmission other than those provided for in the preceding Articles and, in particular, direct communication between their respective authorities.

Article 12.

The service of judicial documents coming from a Contracting State shall not give rise to any payment or reimbursement of taxes or costs for the services rendered by the State addressed.

The applicant shall pay or reimburse the costs occasioned by:

- a) the employment of a judicial officer or of a person competent under the law of the State of destination,
- b) the use of a particular method of service.

Article 13.

Where a request for service complies with the terms of the present Convention, the State addressed may refuse to comply therewith only if it deems that compliance would infringe its sovereignty or security.

It may not refuse to comply solely on the ground that, under its internal law, it claims exclusive jurisdiction over the subject-matter of the action or that its internal law would not permit the action upon which the application is based.

The Central Authority shall, in case of refusal, promptly inform the applicant and state the reasons for the refusal.

Article 14.

Difficulties which may arise in connection with the transmission of judicial documents for service shall be settled through diplomatic channels.

Article 15.

Where a writ of summons or an equivalent document had to be transmitted abroad for the purpose of service, under the provisions of the present Convention, and the defendant has not appeared, judgment shall not be given until it is established that:

- a) the document was served by a method prescribed by the internal law of the State addressed for the service of documents in domestic actions upon persons who are within its territory, or
- b) the document was actually delivered to the defendant or to his residence by another method provided for by this Convention,

and that in either of these cases the service or the delivery was effected in sufficient time to enable the defendant to defend.

Each Contracting State shall be free to declare that the judge, notwithstanding the provisions of the first paragraph of this Article, may give judgment even if no certificate of service or delivery has been received, if all the following conditions are fulfilled:

- a) the document was transmitted by one of the methods provided for in this Convention,
- b) a period of time of not less than six months, considered adequate by the judge in the particular case, has elapsed since the date of the transmission of the document,
- c) no certificate of any kind has been received, even though every reasonable effort has been made to obtain it through the competent authorities of the State addressed.

Notwithstanding the provisions of the preceding paragraphs the judge may order, in case of urgency, any provisional or protective measures.

Article 16.

When a writ of summons or an equivalent document had to be transmitted abroad for the purpose of service, under the provisions of the present Convention, and a judgment has been entered against a defendant who has not appeared, the judge shall have the power to relieve the defendant from the effects of the expiration of the time for appeal from the judgment if the following conditions are fulfilled:

- a) the defendant, without any fault on his part, did not have knowledge of the document in sufficient time to defend, or knowledge of the judgment in sufficient time to appeal, and
- b) the defendant has disclosed a *prima facie* defence to the action on the merits.

An application for relief may be filed only within a reasonable time after the defendant has knowledge of the judgment.

Each Contracting State may declare that the application will not be entertained if it is filed after the expiration of a time to be stated in the declaration, but which shall in no case be less than one year following the date of the judgment.

This Article shall not apply to judgments concerning status or capacity of persons.

CHAPTER II – EXTRAJUDICIAL DOCUMENTS

Article 17.

Extrajudicial documents emanating from authorities and judicial officers of a Contracting State may be transmitted for the purpose of service in another Contracting State by the methods and under the provisions of the present Convention.

CHAPTER III – GENERAL CLAUSES

Article 18.

Each Contracting State may designate other authorities in addition to the Central Authority and shall determine the extent of their competence.

The applicant shall, however, in all cases, have the right to address a request directly to the Central Authority.

Federal States shall be free to designate more than one Central Authority.

Article 19.

To the extent that the internal law of a Contracting State permits methods of transmission, other than those provided for in the preceding Articles, of documents coming from abroad, for service within its territory, the present Convention shall not affect such provisions.

Article 20.

The present Convention shall not prevent an agreement between any two or more Contracting States to dispense with:

- a) the necessity for duplicate copies of transmitted documents as required by the second paragraph of Article 3,
- b) the language requirements of the third paragraph of Article 5 and Article 7,
- c) the provisions of the fourth paragraph of Article 5,
- d) the provisions of the second paragraph of Article 12.

Article 21.

Each Contracting State shall, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession, or at a later date, inform the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands of the following:

- a) the designation of authorities, pursuant to Articles 2 and 18,
- b) the designation of the authority competent to complete the certificate pursuant to Article 6,
- c) the designation of the authority competent to receive documents transmitted by consular channels, pursuant to Article 9.

Each Contracting State shall similarly inform the Ministry, where appropriate, of:

- a) opposition to the use of methods of transmission pursuant to Articles 8 and 10,
- b) declarations pursuant to the second paragraph of Article 15 and the third paragraph of Article 16,
- c) all modifications of the above designations, oppositions and declarations.

Article 22.

Where Parties to the present Convention are also Parties to one or both of the Conventions on civil procedure signed at The Hague on 17th July 1905, and on 1st March 1954, this Convention shall replace as between them Articles 1 to 7 of the earlier Conventions.

Article 23.

The present Convention shall not affect the application of Article 23 of the Convention on civil procedure signed at The Hague on 17th July 1905, or of Article 24 of the Convention on civil procedure signed at The Hague on 1st March 1954.

These Articles shall, however, apply only if methods of communication, identical to those provided for in these Conventions, are used.

Article 24.

Supplementary agreements between Parties to the Conventions of 1905 and 1954 shall be considered as equally applicable to the present Convention, unless the Parties have otherwise agreed.

Article 25.

Without prejudice to the provisions of Articles 22 and 24, the present Convention shall not derogate from Conventions containing provisions on the matters governed by this Convention to which the Contracting States are, or shall become, Parties.

Article 26.

The present Convention shall be open for signature by the States represented at the Tenth Session of the Hague Conference on Private International Law.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 27.

The present Convention shall enter into force on the sixtieth day after the deposit of the third instrument of ratification referred to in the second paragraph of Article 26.

The Convention shall enter into force for each signatory State which ratifies subsequently on the sixtieth day after the deposit of its instrument of ratification.

Article 28.

Any State not represented at the Tenth Session of the Hague Conference on Private International Law may accede to the present Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of Article 27. The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for such a State in the absence of any objection from a State, which has ratified the Convention before such deposit, notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands within a period of six months after the date on which the said Ministry has notified it of such accession.

In the absence of any such objection, the Convention shall enter into force for the acceding State on the first day of the month following the expiration of the last of the periods referred to in the preceding paragraph.

Article 29.

Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that the present Convention shall extend to all the territories for the international relations of

which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for the territories mentioned in such an extension on the sixtieth day after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 30.

The present Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 27, even for States which have ratified it or acceded to it subsequently.

If there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at least six months before the end of the five year period.

It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation shall have effect only as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other Contracting States.

Article 31.

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall give notice to the States referred to in Article 26, and to the States which have acceded in accordance with Article 28, of the following:

- a) the signatures and ratifications referred to in Article 26;
- b) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of Article 27;
- c) the accessions referred to in Article 28 and the dates on which they take effect;
- d) the extensions referred to in Article 29 and the dates on which they take effect;
- e) the designations, oppositions and declarations referred to in Article 21;
- f) the denunciations referred to in the third paragraph of Article 30.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at The Hague, on the 15th day of November, 1965, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States represented at the Tenth Session of the Hague Conference on Private International Law.

**ANNEX TO THE CONVENTION
REQUEST FOR SERVICE ABROAD
OF JUDICIAL OR EXTRAJUDICIAL DOCUMENTS**

Convention on the Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil or Commercial Matters, signed at The Hague, the 15th of November 1965

Identity and address of the applicant

Address of receiving authority

The undersigned applicant has the honour to transmit – in duplicate – the documents listed below and, in conformity with Article 5 of the above-mentioned Convention, requests prompt service of one copy thereof on the addressee, i.e.

(identity and address):

[] (a) in accordance with the provisions of sub-paragraph (a) of the first paragraph of Article 5 of the Convention.*

[] (b) in accordance with the following particular method (sub-paragraph (b) of the first paragraph of Article 5):*

[] (c) by delivery to the addressee, if the addressee accepts it voluntarily (second paragraph of Article 5).*

The authority is requested to return or to have returned to the applicant a copy of the documents with a certificate as provided on the next page.

List of documents

Done at , the

Signature and/or stamp

CERTIFICATE

The undersigned authority has the honour to certify, in conformity with Article 6. of the Convention,

1/ that the document has been served

- the (date)
- at (place, street, number)
 - in one of the following methods authorised by Article 5:

[] (a) in accordance with the provisions of sub-paragraph (a) of the first paragraph of Article 5 of the

Convention.*

[] (b) in accordance with the following particular method:*

[] (c) by delivery to the addressee, who accepted it voluntarily.*

The documents referred to in the request have been delivered to:

- (identity and description of person)
- relationship to the addressee (family, business or other):

2) * that the document has not been served, by reason of the following facts:

In conformity with the second paragraph of Article 12 of the Convention, the applicant is requested to pay
or reimburse the expenses detailed in the attached statement.

-- ANNEXES --

Documents returned:

In appropriate cases, documents establishing the service:

Done at , the

Signature and/or stamp

SUMMARY OF THE DOCUMENT TO BE SERVED

Convention on the Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil or Commercial Matters,
signed at The Hague, the 15th of November 1965
(Article 5, fourth paragraph)

Identity and address of the addressee

IMPORTANT

THE ENCLOSED DOCUMENT IS OF A LEGAL NATURE AND MAY AFFECT YOUR RIGHTS AND

OBLIGATIONS. THE 'SUMMARY OF THE DOCUMENT TO BE SERVED' WILL GIVE YOU SOME

INFORMATION ABOUT ITS NATURE AND PURPOSE. YOU SHOULD HOWEVER READ THE DOCUMENT ITSELF CAREFULLY. IT MAY BE NECESSARY TO SEEK LEGAL ADVICE.

IF YOUR FINANCIAL RESOURCES ARE INSUFFICIENT YOU SHOULD SEEK INFORMATION ON THE

POSSIBILITY OF OBTAINING LEGAL AID OR ADVICE EITHER IN THE COUNTRY WHERE YOU LIVE OR

IN THE COUNTRY WHERE THE DOCUMENT WAS ISSUED.

ENQUIRIES ABOUT THE AVAILABILITY OF LEGAL AID OR ADVICE IN THE COUNTRY WHERE THE DOCUMENT WAS ISSUED MAY BE DIRECTED TO:

It is recommended that the standard terms in the notice be written in English and French and where appropriate also in the official language, or one of the official languages of the State in which the document originated. The blanks could be completed either in the language of the State to which the documents is to be sent, or in English or French.

Name and address of the requesting authority:

Particulars of the parties: *

JUDICIAL DOCUMENT

Nature and purpose of the document:

Nature and purpose of the proceeding and, where appropriate, the amount in dispute:

Date and place for entering appearance: **

Court which has given judgment: **

Date of judgment: **

Time limits stated in the document: **

EXTRAJUDICIAL DOCUMENT

Nature and purpose of the document:

Time limits stated in the document: **

КОНВЕНЦИЈА

О ДОСТАВЉАЊУ У ИНОСТРАНСТВУ СУДСКИХ И ВАНСУДСКИХ АКАТА У ГРАЂАНСКИМ И ТРГОВАЧКИМ СТВАРИМА

(Закључена у Хагу 15. новембра 1965. године)
(Ступила на снагу 10. фебруара 1969. године)

Државе потписнице ове конвенције,

У жељи да створе одговарајућа средства која обезбеђују да судска и вансудска акта која треба уручити у иностранству буду доступна примаоцу благовремено,

У жељи да у том циљу побољшају организацију узајамне судске помоћи поједностављењем и убрзањем поступка,

Решиле су да у том циљу закључују Конвенцију и сложиле су се о следећим одредбама:

Члан 1.

Ова Конвенција ће се примењивати у свим случајевима, у грађанским или трговачким стварима, поводом достављања судских или вансудских аката ради уручења у иностранству.

Ова Конвенција се неће примењивати када адреса примаоца акта није позната.

ГЛАВА I СУДСКА АКТА

Члан 2.

Свака држава уговорница ће одредити централни орган који ће примати захтеве за уручење који долазе из других држава уговорница и да поступа у складу са одредбама чл. 3. до 6.

Свака држава уговорница ће организовати централни орган у складу са својим законодавством.

Члан 3.

Државни или правосудни орган који је надлежан према праву државе молиље упутиће захтев централном органу замољене државе према обрасцу који је приложен уз ову Конвенцију, без икаквих захтева у погледу легализације или других сличних формалности.

Уз захтев се прилаже акт који се уручује или његова копија. Захтев и акт ће се достављати у два примерка.

Члан 4.

Ако централни орган утврди да захтев није у складу са одредбама ове Конвенције без одлагања ће о томе обавестити државу молиљу и изнети своје примедбе на захтев.

Члан 5.

Централни орган замољене државе ће сам извршити достављање акта или ће достављање поверити одговарајућој агенцији:

а) било на начин предвиђен њеним унутрашњим законом којим се уређује уручење аката у домаћим парницима лицима која бораве на њеној територији или

б) на посебан начин који је затражен од стране подносиоца захтева, уколико такав начин није у супротности са законом замољене државе.

Осим у случају предвиђеном у ставу 1. под б) овог члана, акт се увек може уручити примаоцу који на то пристане добровољно.

Ако акт треба уручити у складу са ставом 1. овог члана, Централни орган може захтевати да акт буде састављен или преведен на службени језик или на један од службених језика замољене државе.

Део захтева, према обрасцу који је приложен уз ову Конвенцију, који садржи резиме акта који се уручује, доставиће се примаоцу заједно са актом.

Члан 6.

Централни орган замољене државе или било који други државни орган који буде означен у ту сврху, сачиниће потврду о достављању према обрасцу који је приложен уз ову Конвенцију.

У потврди ће се навести да је акт достављен, начин достављања, место и датум достављања и име лица коме је акт достављен. Ако акт није уручен, у потврди ће се навести разлози који су спречили уручење.

Држава молиља може захтевати да потврда, која није издата од стране централног органа или судског органа, буде потврђена од стране једног од ових органа.

Потврда ће се доставити директно подносиоцу захтева.

Члан 7.

Штампани текст на обрасцу који је приложен уз ову Конвенцију ће увек бити написан на француском или на енглеском језику. Он може, такође, бити написан и на службеном језику или на једном од службених језика државе молиље.

Одговарајућа празна места на формулару биће попуњена или на језику замољене државе или на француском или енглеском језику.

Члан 8.

Свака држава уговорница има право да, без примене принудних мера, врши достављање судских аката лицима у иностранству директно преко својих дипломатских или конзуларних представника.

Свака држава може изјавити да се противи таквом начину достављања на својој територији, осим ако акт треба доставити држављанину државе из које акт потиче.

Члан 9.

Свака држава уговорница може, поред тога, упућивати акта органима замољене државе који су за ту сврху одређени, преко свог конзуларног представника.

Свака држава уговорница може, ако то изванредне околности захтевају, користити дипломатски пут за ту сврху.

Члан 10.

Ако се држава на чију територију се упућује акт томе не противи, ова Конвенција не искључује:

- а) могућност да се судска акта достављају директно лицима у иностранству, путем поште,
- б) могућност да судски службеници, службена или друга овлашћена лица државе молиле врше достављање судских аката директно преко судских службеника, службених или других овлашћених лица замољене државе,
- ц) могућност да свако лице које учествује у судском поступку изврши уручење судских аката директно преко судских службеника, службених и других овлашћених лица замољене државе.

Члан 11.

Ова Конвенција неће спречавати две или више држава уговорница да сагласно дозволе, у поступку достављања судских аката, начине за достављање аката који су другачији од оних предвиђених у претходним члановима а, посебно, путем директне комуникације између њихових надлежних органа.

Члан 12.

Достављање судских аката од стране замољене државе, на захтев државе молиле, вршиће се без наплате било каквих трошкова или такса.

Држава молила ће сносити трошкове:

- а) ангажовања судског службеника или овлашћеног службеног лица у складу са законом замољене државе,
- б) коришћења посебног начина уручења.

Члан 13.

И када захтев за достављање испуњава услове утврђене овом Конвенцијом, замољена држава може одбити да поступи по њему ако сматра да би поступање могло да угрози њен суверенитет и безбедност.

Не може се одбити поступање само због тога што, по унутрашњем праву замољене државе, предметна ствар у вези са којом се захтева достављање спада у њену искључиву надлежност или што та ствар по њеном унутрашњем праву не може бити предмет судског поступка.

Централни орган ће у случају одбијања одмах обавестити подносиоца захтева и државу молилу о разлозима за одбијање.

Члан 14.

Сви неспоразуми који могу настати у вези са прослеђивањем судских аката ради уручења решаваће се дипломатским путем.

Члан 15.

Када је позив или сличан акт требало да буде прослеђен у иностранство ради уручења у складу са овом Конвенцијом а тужени се није појавио пред судом, судска одлука се не може донети док се не утврди:

- а) да ли је акт био уручен на начин предвиђен унутрашњим законом замољене државе за достављање аката лицима на њеној територији у домаћим споровима,

б) да ли је акт заиста достављен туженом или је достављен на његову адресу на други начин утврђен овом Конвенцијом,

и да ли је у било ком од ових случајева достављање или предаја било извршено тако да се туженом остави доволно времена да се брани.

Свака држава уговорница ће бити слободна да изјави да судија, без обзира на одредбу става 1. овог члана, може донети пресуду и ако није примљена потврда о уручењу ако су испуњени следећи услови:

а) да је акт био прослеђен на један од начина који су утврђени овом Конвенцијом,

б) да је истекао рок, што ће у сваком конкретном случају ценити судија, који не може бити краћи од шест месеци од дана прослеђивања акта,

ц) да никаква потврда о уручењу није примљена и ако су исцрпљена сва рапопоткова средства да се потврда прибави преко надлежних органа замољене државе.

Без обзира на одредбе претходних чланова судија може, у хитним случајевима, одредити привремене мере и мере обезбеђења.

Члан 16.

Када је позив или сличан акт требало упутити у иностранство ради уручења у складу са одредбама ове Конвенције а пресуда је донета против туженог који није приступио пред суд, судија има право да туженом дозволи повраћај у пређашње стање ради улагања жалбе ако су испуњени следећи услови:

а) да тужени, без своје кривице, није благовремено примио на знање акт како би имао доволно времена да се брани или судску одлуку на коју би на време уложио жалбу и

б) да тужени изложи *prima facie* одбрану на суштину тужбе.

Молба за повраћај у пређашње стање може се поднети у разумном временском периоду по сазнању туженог за пресуду.

Свака држава уговорница може изјавити да молба неће бити прихватљива после истека рока одређеног у изјави, који не може бити краћи од године дана од дана доношења пресуде.

Овај члан се неће примењивати на пресуде које се односе на статус и правну способност лица.

ГЛАВА II

ВАНСУДСКА АКТА

Члан 17.

Вансудска акта која су издали органи и судски службеници једне државе уговорнице могу бити прослеђени у циљу достављања у другу државу уговорници на начин и у складу са одредбама ове Конвенције.

ГЛАВА III ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 18.

Свака држава уговорница може одредити и друге органе поред централног органа као и њихову надлежност.

У сваком случају, подносилац молбе има право да упути захтев директно централном органу.

Федералне државе могу да одреде више од једног централног органа.

Члан 19.

Ова Конвенција се не противи томе да унутрашње законодавство државе уговорнице предвиђа друге начине уручивања аката из иностранства на својој територији, који нису предвиђени овом Конвенцијом.

Члан 20.

Ова Конвенција не спречава да две или више држава уговорница закључе споразум којим ће се утврдити:

- а) да се не захтева достављање аката у дупликату из става 2. члана 3,
- б) да се не постављају захтеви у погледу језика из става 3. члана 5.и члана 7,
- ц) да се не примењује одредба става 4. члана 5,
- д) да се не примењује одредба става 2. члана 12.

Члан 21.

Свака држава уговорница ће у време депоновања својих инструмената о ратификацији или приступању или касније обавестити Министарство спољних послова Холандије о следећем:

- а) о називу органа у складу са чл. 2. и 18,
- б) о називу органа који је надлежан да изда потврду у складу са чланом 6,
- ц) о називу органа надлежног да прима акта упућена конзулярним путем у складу са чланом 9.

Свака држава уговорница ће, ако оцени да је то потребно, обавестити Министарство о:

- а) противљењу упућивања на начин утврђен у чл. 8. и 10,
- б) изјавама у складу са ставом 2. члана 15. и ставом 3. члана 16,
- ц) свим изменама у одређивању органа, противљењима и изјавама.

Члан 22.

Када су чланице ове Конвенције такође чланице и конвенција о грађанском поступку које су потписане у Хагу 17. јула 1905. и 1. марта 1954. ова Конвенција ће заменити у њиховим односима чл. 1. до 7. тих конвенција.

Члан 23.

Ова Конвенција не искључује примену члана 23. Конвенције о грађанском поступку која је потписана у Хагу 17. јула 1905. или члана 24. Конвенције о грађанском поступку која је потписана 1. марта 1954.

Одредбе ових чланова ће се примењивати само ако су облици општења идентични са онима који су прописани овом Конвенцијом.

Члан 24.

Допунски споразуми страна уговорница конвенција из 1905. и 1954. се сматрају једнако применљивим и према овој Конвенцији, ако се уговорне стране нису другачије споразумеле.

Члан 25.

Не дирајући у одредбе чл. 22. до 24. ова Конвенција не искључује примену уговора који садрже одредбе о стварима које се уређују овом Конвенцијом а чије су уговорне стране државе уговорнице или ће постати уговорне стране.

Члан 26.

Ова Конвенција ће бити отворена за потписивање од стране држава које су биле представљене на Десетом заседању Хашке конференције за међународно приватно право.

Конвенција ће бити потврђена а ратификациони инструмент ће бити депонован код Министарства иностраних послова Холандије.

Члан 27.

Ова Конвенција ће ступити на снагу шездесетог дана од дана депоновања трећег инструмента потврђивања из става 2. члана 26.

Ова Конвенција ће ступити на снагу за сваку државу потписницу која је потврди шездесетог дана од дана депоновања њеног инструмента потврђивања.

Члан 28.

Свака држава која није била представљена на Десетом заседању Хашке конференције за међународно приватно право може приступити овој Конвенцији после њеног ступања на снагу у складу са ставом 1. члана 27. Инструменти приступања ће бити депоновани код Министарства иностраних послова Холандије.

Ова Конвенција ће ступити на снагу у односу на ту државу ако држава, која је потврдила Конвенцију пре депоновања тог инструмента потврђивања, не обавести Министарство иностраних послова Холандије да се томе противи у року од шест месеци од дана пријема обавештења Министарства о приступању.

Ако нема таквог приговора, Конвенција ће ступити на снагу у односу на државу која јој приступа првог дана месеца који следи после истека последњег рока из става 2. овог члана.

Члан 29.

Свака држава може, у време потписивања, потврђивања или приступања, изјавити да ће се ова Конвенција примењивати на свим територијама над којима има одговорност у међународним односима, или за једну или више од њих. Таква изјава ће имати правно дејство од дана ступања на снагу Конвенције у односу на односну државу.

У свако доба после тога, о таквим територијалним проширењима ће бити обавештено Министарство спољних послова Холандије.

Конвенција ће ступити на снагу у односу на територије на које је проширена њена примена шездесетог дана од дана пријема обавештења из става 2. овог члана.

Члан 30.

Ова Конвенција ће остати на снази пет година од дана ступања на снагу у складу са ставом 1. члана 27. како у односу на државе које су је потврдиле тако и у односу на оне које су јој приступиле накнадно.

Она ће бити прећутно обнављана сваких пет година, ако не буде отказана. О сваком отказу ће се обавестити Министарство спољних послова Холандије најмање шест месеци пре истека периода од пет година.

Отказ се може ограничiti на одређене територије на којима се Конвенција примењује.

Отказ има правно дејство само у односу на државу која га је изјавила. Конвенција остаје на снази у односу на друге државе уговорнице.

Члан 31.

Министарство спољних послова ће обавестити државе из члана 26. и државе које су приступиле у складу са чланом 28. о следећем:

- а) о потписивањима и потврђивањима из члана 26,
- б) о датуму када ова Конвенција ступа на снагу у складу са ставом 1. члана 27,
- ц) о приступањима у смислу члана 28. и датумима њиховог ступања на снагу,
- д) о проширењима у складу са чланом 29. и датумима њиховог ступања на снагу,
- е) о називима надлежних органа, противљењима и изјавама у складу са чланом 21,
- ф) о отказима у складу са ставом 3. члана 30.

Ова Конвенција је потписана од стране потписника који су за то били пуноважно овлашћени.

Сачињено у Хагу дана 15. новембра 1965. на енглеском и француском језику чија су оба текста подједнако веродостојна, у једном примерку који ће бити депоновани у архиви Владе Холандије и чија оверена копија ће бити достављена, дипломатским путем, свим државама представљеним на Десетом заседању Хашке конференције за међународно приватно право.

**ПРИЛОГ УЗ КОНВЕНЦИЈУ
ОБРАСЦИ ЗАХТЕВА И ПОТВРДЕ О УРУЧЕЊУ**

Захтев

за достављање у иностранству
судског или вансудског акта

Конвенција о достављању у иностранству аката у грађанским
и трговинским стварима, потписана у Хагу 15. новембра 1965.

Идентитет и адреса примаоца Адреса замољеног државног органа

Доле потписани молилац има част да достави , у дупликату, замољеном органу
ниже наведена акта, са молбом да их у складу са чланом 5. Конвенције, без
одлагања достави лицу коме је акт упућен, и то:

а) на начин предвиђен законом (члан 5. тачка а) (1)
б) на следећи посебан начин (члан 5. тачка б) (1)

.....
.....

ц) у случају потребе, простом предајом (члан 5. став 2) (1)

Моли се орган власти да достави или предузме мере ради достављања
молиоцу једног примерка акта са прилозима (1) и потврдом о уручењу која се
налази на полеђини овог обрасца.

Попис аката

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Рађено
дана
Потпис/печат

Кратак садржај акта који се уручује

Конвенција о достављању у иностранству аката у грађанским и трговачким стварима, потписана у Хагу 15. септембра 1965.

(Члан 5. став 4.)

Назив и адреса замољеног државног органа:.....

Идентитет странака (1)

.....

Судски акт (2)

Природа и сврха акта:

.....

Природа и сврха поступка, према потреби, вредност спора:

.....

Датум и место приступања суду:

.....

Судска власт која је донела одлуку (2)

.....

Датум одлуке (2)

Назнака рокова одређених у акту:

.....

Вансудски акти (2)

Природа и сврха акта:.....
.....

Назнака рокова одређених у акту:

- (1) Ако је потребно, име и адреса лица заинтересованог за достављање акта
(2) Прецирати непотребно

ПОЛЕЋИНА ОБРАСЦА ЗАХТЕВА

П О Т В Р Д А

Доле потписани државни орган или јединица има право да потврди сагласно члану 6. поменуте Конвенције,

1. Да је захтев извршен (1)

- дана
- у (место, улица и број)
- на један од следећих начина предвиђених чланом 5.:
 - а) на начин предвиђен законом (1)
 - б) на следећи посебан начин (1).....

Акта наведена у захтеву уручена су:

- (идентитет и својство лица)
-
- родбинске везе, подређеност и друге везе са лицем коме је акт упућен
-

2. Да захтеву није удовољено из следећих разлога (1):

Сагласно члану 12. став 2. поменуте Конвенције моли се подносилац захтева да плати или надокнади трошкове специфициране у приложеном мемоару (1).

Прилози:

Враћена акта:

Акта која доказују извршење:

Рађено у, дана

Потпис и печат

(1) Непотребно прецртати

Члан 3.

Приликом предаје ратификационог инструмента Република Србија ће дати следећу изјаву:

„У складу са чланом 21. Конвенције Република Србија изјављује:

а) Начин уручења који је прописан ставом 1. члана 5. Конвенције ће се применити у Републици Србији ако је акт који треба уручити пропраћен службеним преводом на српски језик.

б) Потврду о уручењу прописану чланом 6. Конвенције у Републици Србији сачињава суд који је надлежан за извршење уручења.

в) Република Србија се противи директном уручењу аката на територији Републике Србије од стране страних дипломатских или конзулатарних представника у складу са чланом 8. Конвенције, сем ако је прималац држављанин државе чији је дипломатски или конзулатарни представник.

г) Република Србија се противи начину уручења који је утврђен у члану 10. тачка а) и ц) Конвенције.

д) Република Србија изјављује да судови у Републици Србији могу донети пресуду ако су испуњени сви услови утврђени у ставу 2. члана 15. Конвенције.

ђ) Република Србија изјављује да ће се захтев за повраћај у пређашње стање из члана 16. Конвенције одбацити као недозвољен ако је поднет после истека године дана од дана доношења пресуде.”

Члан 4.

У Републици Србији, Први основни суд у Београду се одређује као Централни орган у смислу члана 2. Конвенције и као државни орган који ће примати захтеве у складу са чланом 9. Конвенције.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.